

РІШЕННЯ

25.08.2011р.

РЕШЕНИЕ

№ 1240-VI

Про затвердження Статуту
територіальної громади міста Одеси

Відповідно до статті 19, пункту 48 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», рішення Одеської міської ради від 06.12.2010 р. № 16-VI «Про невідкладні заходи щодо розробки та затвердження Статуту територіальної громади міста Одеси», з метою створення необхідних умов для повної реалізації членами територіальної громади м. Одеси прав на участь в здійсненні місцевого самоврядування, Одеська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити Статут територіальної громади міста Одеси (додається).
2. Юридичному департаменту Одеської міської ради:
 - 2.1. Подати Статут територіальної громади міста Одеси на державну реєстрацію до органів юстиції відповідно до чинного законодавства.
 - 2.2. До 30.11.2011р. внести пропозиції щодо приведення нормативно-правових актів міської ради у відповідність зі Статутом територіальної громади міста Одеси.
 - 2.3. Провести заходи з відстеження результативності цього рішення.
3. Виконавчому комітету Одеської міської ради до 30.11.2011р. привести власні нормативно-правові акти у відповідність зі Статутом територіальної громади міста Одеси.
4. Секретарю Одеської міської ради внести пропозиції щодо змін до чисельності апарату ради та її виконавчих органів для забезпечення виконання функцій, передбачених Статутом територіальної громади міста Одеси.
5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на Одеського міського голову Костусєва О.О.

Міський голова

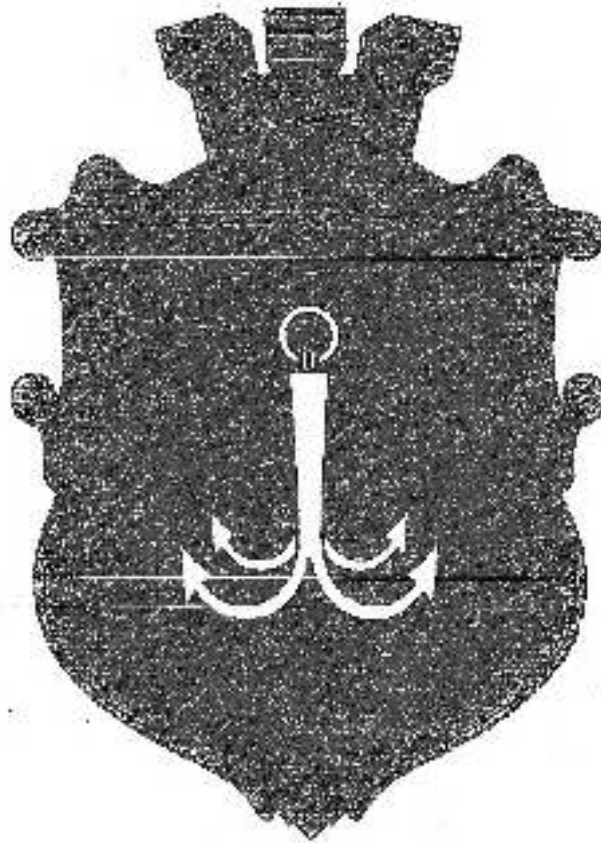

Костусєв

028192 ☼

Додаток до рішення
Одеської міської ради
№ 1240-VI
від 25.08.2011 р.

СТАТУТ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ МІСТА ОДЕСИ

Одеса – 2011 рік

ПРЕАМБУЛА

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- Стаття 1. Мета та предмет регулювання Статуту.
- Стаття 2. Основні терміни.
- Стаття 3. Принципи міського самоврядування.
- Стаття 4. Місто Одеса та міська громада.
- Стаття 5. Міська символіка.
- Стаття 6. Міські святкові та пам'ятні дати.
- Стаття 7. Відзнаки та нагороди міської громади.

РОЗДІЛ II АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ УСТРІЙ ТА РОЗВИТОК ТЕРИТОРІЇ МІСТА

- Стаття 8. Територія та межі міста.
- Стаття 9. Райони міста.
- Стаття 10. Топонімічні об'єкти та найменування.
- Стаття 11. Розвиток території міста.
- Стаття 12. Міська агломерація.

РОЗДІЛ III СИСТЕМА МІСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

- Стаття 13. Міська громада.
- Стаття 14. Міська рада.
- Стаття 15. Міський голова.
- Стаття 16. Виконавчий комітет міської ради.
- Стаття 17. Інші виконавчі органи міської ради.
- Стаття 18. Взаємодія міської ради з міським головою та виконавчими органами ради.
- Стаття 19. Органи самоорганізації населення.
- Стаття 20. Взаємодія міської ради та виконавчих органів ради з органами самоорганізації населення.

РОЗДІЛ IV ФОРМИ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ УЧАСТІ ЧЛЕНІВ МІСЬКОЇ ГРОМАДИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЗДІЙСНЕННІ МІСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

- Стаття 21. Вибори та референдум.
- Стаття 22. Місцеві ініціативи.
- Стаття 23. Організація та підготовка громадських слухань.
- Стаття 24. Проведення громадських слухань.

- Стаття 25. Розгляд рекомендацій громадських слухань.
Стаття 26. Організація та підготовка загальних зборів громадян за місцем проживання.
Стаття 27. Проведення загальних зборів громадян за місцем проживання.
Стаття 28. Звітування перед міською громадою посадових осіб та органів місцевого самоврядування.
Стаття 29. Звернення громадян.
Стаття 30. Взаємодія інститутів громадського суспільства з органами міського самоврядування.
Стаття 31. Консультації з громадськістю.
Стаття 32. Громадська експертиза.

РОЗДІЛ V КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА ТА СПРИЯННЯ СОЦІАЛЬНО- КУЛЬТУРНОМУ РОЗВИТКУ МІСТА

- Стаття 33. Видатні особи.
Стаття 34. Культурна спадщина міської громади.
Стаття 35. Сприяння соціально-культурному розвитку міста.
Стаття 36. Благодійництво та меценатство.
Стаття 37. Участь органів міського самоврядування у внутрішньодержавному та міжнародному співробітництві.

РОЗДІЛ VI МАТЕРІАЛЬНА ТА ФІНАНСОВА ОСНОВА МІСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

- Стаття 38. Майно міської громади.
Стаття 39. Управління та розпорядження об'єктами комунальної власності.
Стаття 40. Комунальні підприємства, установи та організації.
Стаття 41. Міська фінансова політика.
Стаття 42. Підприємництво та інвестиційна (інноваційна) політика.

РОЗДІЛ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

- Стаття 43. Порядок прийняття Статуту. Дія Статуту в часі та просторі.
Стаття 44. Порядок внесення змін та доповнень до Статуту.

ПРЕАМБУЛА

Одеська міська рада як представницький орган місцевого самоврядування, виражаючи волю та інтереси територіальної громади м. Одеси, усвідомлюючи свою відповідальність за соціально-економічний та культурний розвиток міста, прагнучи створення гідних умов життя в місті, дотримання прав і свобод громадян, поваги до честі та гідності одеситів, піклуючись про зміцнення громадянської злагоди та забезпечення соціальної стабільності у місті, керуючись положеннями Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Загальної декларації прав людини, Європейської Хартії про місцеве самоврядування, Утрехтської Декларації «Добре місцеве і регіональне самоврядування у нестабільний час: завдання до змін», Додатковим протоколом до Європейської хартії місцевого самоврядування щодо права участі у справах місцевої влади, Європейською стратегією інновацій та доброго врядування на місцевому рівні, затвердженої Комітетом міністрів Ради Європи, Європейською хартією міст II, Маніфестом нової урбаністики, прийнятої Конгресом Регіональних та Місцевих Сил Ради Європи, та іншими нормативно-правовими актами, враховуючи історичні, національно-культурні та соціально-економічні традиції та інші особливості міста, приймає Статут територіальної громади міста Одеси.

Важливим фактором історичного розвитку є географічне положення Одеси. Північне Причорномор'я історично є транзитним коридором для переселення племен і народів, пунктом перетину морських шляхів, які з'єднують Північну та Центральну Європу з Близьким Сходом та Азією.

Територія Північного Причорномор'я була населена з глибокої давнини, починаючи з часів палеоліту. Кількатисячолітню історичну спадщину міста формували культури доби енеоліту, бронзи (зокрема усатівська, ямна, сабатинівська, білозерська), кочівники кіммерійці (I тис. до н. е.), скіфи (з VI по IV ст. до н. е.) і сармати (з III ст. до н. е.), грецька колонізація (з VI ст. до н. е.), римське (I-III ст.), готське (III ст.), гунське (кін. IV ст.) завоювання, колонізація слов'янськими племенами, печенігами, половцями, монголо-татарами (сер. XIII ст.), генуезька колонізація (з XIII ст.), Галицько-Волинський період (XIII-XIV ст. ст.), присутність Великого князівства Литовського (XIV-XV ст. ст.), Кримського ханства та Османської імперії (XV-XVIII ст. ст.), активне освоєння Північного Причорномор'я українцями, росіянами, молдаванами.

Наслідком різноманітних культурних, політичних та етнічних впливів через часті завоювання, зміну населення краю, колонізації стали виникнення і занепад поселень і міст, що передували Одесі, зокрема Джинестри, Ісіакова, Качибєя та Хаджибєя. Перша письмова згадка про порт Качибєй датується 1415 роком. Фортеця Єні-Дунья в Хаджибєї була збудована в 1766 р.

Козацькі походи, російсько-турецькі війни XVIII ст., приєднання Хаджибєю до Російської імперії у 1791 р. знаменувало новий етап історії краю. У 1794 р. російська імператриця Катерина II видала рескрипт про перебудову Хаджибєю як нового порту. 2 вересня (22 серпня за старим стилем) 1794 року

відбулася закладка портових споруд. Цей день з 1849 р. відзначається як День заснування нового міста, яке у 1795 році отримало назву - Одеса.

Одеса засновувалась, як один з військово-морських форпостів Російської імперії на Чорному морі, проте швидко втратила своє військове призначення. Розвиваючись як торговий порт, Одеса продемонструвала бурхливе економічне і демографічне зростання і за одне століття стала економічним, політичним і культурним центром Північного Причорномор'я, четвертим за величиною містом Російської імперії після Санкт-Петербурга, Москви і Варшави.

Особливу роль у становленні Одеси і її стрімкому економічному розвитку відіграла зміна геополітичної ситуації в Європі, урядова політика по залученню поселенців на нові землі, пільги, які надавали місту російські імператори (грошові субсидії, звільнення від податків і постою, порто-франко (1819 - 1859 рр.), спеціалізація на хлібній торгівлі, а також політика сприяння підприємництву з боку керівництва міста. Саме зусиллями Рішельє та його послідовників по дерегуляції економіки Одеса отримала економічні свободи, політичну та національну толерантність, які дозволили Одесі в короткий термін набути значення одного з найважливіших міжнародних ринків.

Одеса, як місто-порт, в середині XIX століття стала центром транзитної і посередницької торгівлі країн Європи, Близького і Середнього Сходу, основним центром експорту хліба Російської імперії. Через Одеський порт проходило 37% хлібного експорту Російської імперії і близько 60% - Півдня країни. З початку XX століття через одеський порт проходить 50-65% всього імпорту імперії. У 1903 році Одеський порт став другим портом Російської імперії за вантажообігом після Санкт-Петербурзького. За радянських часів Одеса – основний порт приписки Чорноморського морського пароплавства, яке з 300 судами різного класу з сумарною водотоннажністю в 5 млн. т було найбільшим в Європі і другим у світі.

У зв'язку з економічним бумом XIX ст. і завдяки офіційній політиці царського уряду Одеса продемонструвала стрімке зростання населення. Так, якщо за офіційними даними в 1797 р. у ній нараховувалося 3 тис. поселенців, то за переписом 1897 р. Одеса із більше ніж 405 тис. мешканців – четверте місто Російської імперії за кількістю населення і перше в Україні. З 1974 р. і по сьогодні Одеса є містом з мільйонним населенням.

Особливістю Одеси є строкатий етнічний склад населення. Більшість городян були українцями та росіянами, однак значний відсоток населення складали євреї, греки, італійці, німці, французи, болгары, поляки, молдавани. Цьому сприяло перебування Одеси у «межі осілості» євреїв і особливий статус Одеси, який надавав пільги для іноземних купців і поселенців, та рівні права іновірцям. Видатну роль в облаштуванні та розвитку Одеси зіграли іноземці на державній службі – європейські політичні і військові діячі, митці та комерсанти. У перші роки існування третину населення міста складали іноземні купці з Греції, Туреччини та Італії, мовою комерції та офіційного діловодства була італійська мова, а одним з перших органів управління Одесою був Іноземний магістрат. Одеська єврейська община стала однією з найбільших в Європі і мала привілеї участі в місцевому управлінні. Грецька і болгарська громади Одеси стали колицями для національно-визвольної боротьби своїх народів. У другій

половині XIX та на початку XX століть місто стало одним із центрів українського національного руху. В сучасній Одесі активну громадську діяльність ведуть біля 30 національно-культурних товариств та проживають представники близько 130 національностей. Російська мова є мовою міжнаціонального спілкування в Одесі.

Формування Одеси як багатонаціонального міста знайшло своє відображення у виникненні етноконфесійних храмів та у топонімах. До сьогодні збереглися назви вулиць: Болгарська, Грецька, Польська, Єврейська, Велика і Мала Арнаутська, Французький та Італійський бульвари та ін.

Однією з найбільш вагомих історичних і культурних особливостей Одеси є її неповторна архітектура. Одеса – одне з небагатьох міст України, яке будувалося за розробленим планом. Модель «ідеального міста», яку запропонував Ф.П. Деволан, стала одним з найбільш значних досягнень містобудування російського класицизму: місто розділене довгими прямими вулицями на правильні квартали, які зникаються під кутом 45° вздовж вул. Преображенської, ключове місце займає Соборна площа з головним православним собором.

В архітектурі Одеси представлені основні архітектурні стилі – від класицизму до варіантів бароко і модерну. Найбільш знамениті архітектурні ансамблі – Думська площа та Приморський бульвар з бульварними (Потьомкінськими) сходами, на перехресті яких стоїть перший у місті пам'ятник - герцогу Рішельє; вулиця Дерибасівська з Міським садом; Соборна площа зі Спасо-Преображенським собором; палац Воронцова з колонадою; вулиці Гоголя, Пушкінська і Ланжеронівська.

Загалом в Одесі майже півтори тисячі об'єктів культурної спадщини, з яких біля 50 об'єктів мають національне значення. Визначною пам'яткою та візитівкою міста є Одеський театр опери та балету, відбудований в 1887 р. в стилі віденського бароко.

ЮНЕСКО включило історичний центр Одеси до попереднього списку об'єктів Всесвітньої спадщини.

Традиції меценатства, закладені батьками-засновниками міста і місцевими купцями; мережа навчальних закладів, серед яких виділявся Новоросійський (Одеський) університет; музичні і художні училища, які готували творчу інтелігенцію; мережа музеїв і театрів; багатонаціональний склад населення сформували в Одесі своєрідне і неповторне культурне тло, внаслідок чого Одеса з перших десятиліть свого існування задає тон у вітчизняній науці та культурі:

у 1809 році відкрито міський театр і Одеса стає третім містом з театром в Російській імперії, а в 1880 році створена перша українська професійна театральна трупа М. Кропивницького;

у 1817 році відкрито Рішельєвський ліцей – другий в Російській імперії після Царськосельського;

у 1825 році в Одесі створено один із перших на території України музеїв старожитностей – сучасний археологічний музей;

у 1829 році відкрито другу в імперії і першу в Україні публічну бібліотеку;

у 1838 році покладено перший в Російській імперії асфальт;

у 1878 році побудовано перший в імперії підводний човен;

у 1886 році відкрито першу в Російській імперії та другу в світі бактеріологічну станцію;

у 1891 році з'явився перший в Російській імперії автомобіль;

у 1893 році було винайдено перший апарат для зйомки і демонстрації кінокартин;

у 1908 році відкрито перший в країні аероклуб, а в 1910 році вперше в Російській імперії злетів льотчик М.Єфімов.

Крім того, Одеса є батьківщиною вітчизняного футболу і загальноновизнаною столицею гумору. Саме тому Одесу називали «Південною Пальмірою» – не першим, але й не другим містом імперії.

Одеса була одним з найбільш облаштованих міст Російської імперії. Серед інших міст її виділяли: сплановані, заощені бруківкою вулиці; передові для свого часу системи водопостачання та перша в Росії каналізація; електрифікація, яка випередила Москву і Санкт-Петербург; трамвайна мережа; перша на Півдні Російської імперії залізниця.

Розвинена комунальна інфраструктура, високий рівень освіти, активна соціальна політика влади (народні училища, лікарні для бідних тощо) та масштабне благодійництво (більше 100 благодійних товариств, десятки опікунств, притулків, безплатних їдалень на початок ХХ століття) зумовили високий рівень та якість життя. В кінці ХІХ століття в Одесі найнижча смертність серед всіх міст Російської імперії.

З ХІХ ст. важливим фактором, який забезпечив розвиток Одеси, був її високий адміністративний статус. З 1814 р. до 1874 р. в Одесі розміщено канцелярію Новоросійського і Бесарабського генерал-губернаторства, яке включало весь Південь України, Молдову, регіон Дону та Кубані. З 1932 р. Одеса отримала статус обласного центру Одеської області.

Одесити підтримують і розвивають давні традиції міського самоврядування, які були започатковані магістратами, що діяли з 1796 року. У 1863 р. було затверджено Положення для громадського управління Одеси, яке було кроком вперед у розвитку міського самоврядування у порівнянні з аналогічними Положеннями Петербургу та Москви. Городове положення Одеси стало зразком для розробки проекту Городового положення міст Російської імперії під час проведення міської реформи 1870 р.

Одесити пишаються своїми традиціями мужності і патріотизму, що мають своїм корінням подвиги російських військових і українських козаків. На відзначення подвигу одеситів і захисників міста у роки Великої Вітчизняної війни 1941 – 1945 років Одесі присвоєно звання «Місто-герой».

Сучасна Одеса розвивається як центр міської агломерації та є одним із ключових економічних, наукових, курортно-туристичних та культурних центрів України.

Одеський порт є одним з найбільш важливих портів України, що підтримує зв'язок з іншими портами Європи, Росії та Китаю.

Щодо кількості населення, то в Одесі проживає понад 1,5 мільйона осіб.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Мета та предмет регулювання Статуту

1. Статут територіальної громади міста Одеси (далі – Статут) є основним місцевим нормативно-правовим актом міської громади, має вищу юридичну силу в системі нормативно-правових актів органів та посадових осіб міського самоврядування на території міста. Рішення та інші акти органів та посадових осіб міського самоврядування та акти органів самоорганізації населення на території міста мають відповідати Статуту.

Статут є актом прямої дії.

2. В систему місцевих нормативно-правових актів входять:

- Статут міської громади;
- рішення місцевого референдуму нормативно-правового характеру;
- рішення міської ради нормативно-правового характеру;
- розпорядження міського голови нормативно-правового характеру;
- рішення виконавчого комітету міської ради нормативно-правового характеру;
- розпорядження голів районних адміністрацій та акти інших керівників виконавчих органів міської ради нормативно-правового характеру.

3. Статут є обов'язковим для виконання всіма органами місцевого самоврядування, органами державної влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, що діють на території міста, їх посадовими та службовими особами, а також громадянами України, іноземними громадянами та особами без громадянства, які постійно або тимчасово перебувають на території міста.

4. Статут приймається з метою закріплення форм та механізмів участі членів міської громади в здійсненні місцевого самоврядування, а також упорядкування найбільш важливих питань місцевого самоврядування в місті Одесі.

5. Статут відповідно до Законів України визначає:

- 1) основний зміст міської символіки, міські святкові та пам'ятні дати, відзнаки та нагороди міської громади;
- 2) адміністративно-територіальний поділ міста, засади вирішення питань адміністративно-територіального устрою, розвитку території міста та функціонування міської агломерації;
- 3) систему міського самоврядування та засади взаємодії між її елементами;
- 4) форми та процедури безпосередньої участі членів міської громади, інститутів громадського суспільства у здійсненні місцевого самоврядування;
- 5) засади збереження культурної спадщини та сприяння соціально-культурному розвитку міста;
- 6) основний зміст та умови використання матеріальної і фінансової основи міського самоврядування.

Стаття 2. Основні терміни

1. У Статуті наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

адміністративно-територіальний устрій міста Одеси – територіальна організація міста Одеси з поділом на адміністративно-територіальні одиниці;

генеральний план міста Одеси – містобудівна документація, що визначає принципові рішення розвитку, планування, забудови та іншого використання території міста;

громадські слухання – участь членів міської громади у вирішенні питань місцевого значення шляхом обговорення та внесення рекомендацій, які підлягають розгляду в порядку, визначеному Статутом;

загальні збори громадян за місцем проживання (загальні збори) – зібрання членів міської громади за місцем проживання для вирішення питань місцевого значення;

місцева ініціатива – колективна письмова пропозиція, підтримана встановленою цим Статутом кількістю членів міської громади з питань, що віднесені до відання місцевого самоврядування, яка підлягає обов'язковому розгляду міською радою;

міська агломерація – компактне територіальне розміщення населених пунктів та адміністративно-територіальних одиниць, об'єднаних інтенсивними господарськими, трудовими і культурно-побутовими зв'язками;

міська громада – жителі, об'єднані постійним проживанням в межах міста Одеси;

міське самоврядування – визнане та гарантоване державою право та реальна здатність міської громади самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб міського самоврядування вирішувати питання міського значення в межах Конституції і законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та Статуту;

міський референдум – форма вирішення міською громадою міста питань місцевого значення шляхом прямого волевиявлення;

орган самоорганізації населення – представницький орган, який створюється членами міської громади на певній території частини міста і має межі, які встановлені міською радою;

органи міського самоврядування – Одеська міська рада, її виконавчий комітет та інші виконавчі органи;

питання місцевого значення – питання, пов'язані з життєдіяльністю міської громади і розвитком міста Одеси, які віднесені Конституцією, законами України

до предметів відання міського самоврядування, а також інші питання, які не входять до виключної компетенції органів державної влади України;

посадова особа міського самоврядування – особа, яка працює в органах міського самоврядування відповідно до Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок міського бюджету;

право комунальної власності – право міської громади володіти, доцільно, економічно, ефективно користуватися і розпоряджатися на свій розсуд і в своїх інтересах майном, що належить їй, як безпосередньо, так і через органи міського самоврядування;

сталий розвиток міста – це розвиток міста, що дозволяє задовольнити потреби нинішнього покоління, не наносячи при цьому шкоди можливостям майбутніх поколінь для задоволення їхніх власних потреб;

топонімічні об'єкти – відносно стабільні історико-географічні утворення на території міста, які характеризуються певним місцеположенням і мають власну назву (найменування);

участь у міському самоврядуванні – гарантоване Конституцією та законами України право членів міської громади на вирішення питань місцевого значення безпосередньо або через органи міського самоврядування;

члени міської громади – жителі, які постійно проживають та зареєстровані в м. Одесі.

2. Усі інші терміни, використані в Статуті, вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» та в інших законодавчих актах.

Стаття 3. Принципи міського самоврядування

Основними принципами міського самоврядування є:

- народовладдя;
- законність;
- гласність;
- колегіальність;
- поєднання місцевих і державних інтересів;
- виборність;
- правова, організаційна та матеріально-фінансова самостійність міського самоврядування в межах наданих повноважень;
- підзвітність та відповідальність органів міського самоврядування та їхніх посадових осіб перед міською громадою;
- державна підтримка та гарантії міського самоврядування;
- судовий захист прав міського самоврядування.

Стаття 4. Місто Одеса та міська громада

1. Місто Одеса — адміністративний центр Одеської області, місто обласного значення, яке розвивається як центр Одеської міської агломерації.

2. Міська громада складається з громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства, які постійно проживають та зареєстровані на території міста Одеси.

3. Члени міської громади мають рівні права на участь у міському самоврядуванні, крім випадків, встановлених законодавством.

Стаття 5. Міська символіка

1. Міською символікою є герб, прапор, гімн міста, штандарт міського голови, опис та порядок використання яких визначається Положенням про міську символіку, яке затверджується міською радою.

Гімном Одеси є «Пісня про Одесу» з оперети «Біла акація» на музику І. Дунаєвського.

2. На будівлі міської ради, поряд з Державним Прапором України, піднімається прапор міста Одеси. Біля входу до будівлі міської ради розміщується зображення герба міста Одеси.

3. Органи місцевого самоврядування, органи державної влади, об'єднання громадян, підприємства, установи та організації, посадові особи, а також фізичні особи зобов'язані з повагою ставитись до міської символіки.

Стаття 6. Міські святкові та пам'ятні дати

1. Міськими святковими та пам'ятними датами є:

- 2 вересня – День міста;
- 10 квітня – День визволення Одеси від німецько-фашистських загарбників;
- 1 квітня – День гумору.

2. Порядок відзначення міських святкових та пам'ятних дат визначається міською радою та міським головою.

3. Органи місцевого самоврядування, органи державної влади, об'єднання громадян, підприємства, установи та організації, посадові особи, а також фізичні особи зобов'язані з повагою ставитися до міських святкових та пам'ятних дат, визначених Статутом.

Стаття 7. Відзнаки та нагороди міської громади

1. З метою визнання особливо видатних заслуг перед містом громадян України, іноземних громадян, осіб без громадянства встановлюється почесне звання «Почесний громадянин міста Одеси», яке присвоюється безстроково.

2. Підстави та порядок присвоєння почесного звання «Почесний громадянин міста Одеси» визначаються Положенням, яке затверджується міською радою.

3. Для відзначення громадян України, трудових колективів, іноземних громадян, осіб без громадянства за заслуги встановлюються такі відзнаки та нагороди міської громади:

- Почесна грамота виконавчого комітету Одеської міської ради;
- Почесна відзнака Одеського міського голови «Подяка»;
- Почесна відзнака Одеського міського голови «Трудова слава»;
- Почесна відзнака Одеського міського голови «Знак пошани»;
- Почесна відзнака Одеського міського голови «За заслуги перед містом»;
- Почесна відзнака Одеського міського голови «Одеса»;
- Почесна грамота Одеської міської ради;
- Почесна відзнака Одеського міського голови імені Г.Г. Маразлі I, II, III ступенів.

4. Підстави та порядок присудження відзнак та нагород міської громади визначаються Положеннями, які затверджуються відповідними органами та посадовими особами міського самоврядування.

5. Міська рада та міський голова можуть за власною ініціативою, а також за ініціативою виконавчих органів міської ради встановлювати інші відзнаки та нагороди.

РОЗДІЛ II АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ УСТРІЙ ТА РОЗВИТОК ТЕРИТОРІЇ МІСТА

Стаття 8. Територія та межі міста

1. Територія міста Одеси – складова території Одеської області і території України.

2. Територія міста Одеси є просторовою основою життєдіяльності міської громади та знаходиться у віданні громади безпосередньо або через органи міського самоврядування з урахуванням прав та законних інтересів власників землі та належних землекористувачів.

3. Землі в межах міста, окрім земельних ділянок, які належать державі та іншим суб'єктам права власності, знаходяться у віданні міської ради як комунальна власність міської громади.

4. Межі міста Одеси встановлюються Верховною Радою України за поданням міської ради, погодженим з відповідними радами межуючих територій відповідно до чинного законодавства з урахуванням історичних, соціально-економічних та інших особливостей території, а також перспектив розвитку та функціонування міської агломерації.

Стаття 9. Райони міста

1. Адміністративно-територіальний устрій міста Одеси складається з районів в місті. Поділ міста на райони, їх найменування та перейменування, встановлення та зміна меж районів здійснюється Одеською міською радою з урахуванням історичних, соціально-економічних та інших особливостей.

Поділ міста на райони має за мету створення оптимальної системи управління у місті, наближення органів державної влади та органів міського самоврядування до мешканців, розширення можливостей вирішення питань місцевого значення з урахуванням думки мешканців районів у місті.

2. На момент прийняття Статуту територія міста включає чотири райони в місті: Київський, Малиновський, Приморський та Суворовський.

3. Питання організації управління районами міста вирішуються міською радою згідно з Конституцією, законодавством України та Статутом.

4. Міська рада створює на території районів територіальні виконавчі органи міської ради – районні адміністрації. Повноваження районних адміністрацій визначаються Положеннями, що затверджуються міською радою.

Стаття 10. Топонімічні об'єкти та найменування

1. На території міста існують та створюються вулиці, площі, проспекти, бульвари, провулки, узвози, шляхопроводи та інші топонімічні об'єкти.

2. Найменування і перейменування топонімічних об'єктів міста здійснюються міською радою або за її дорученням виконавчим комітетом з врахуванням географічних, історичних, національно-культурних та інших місцевих умов і особливостей, а також думки членів міської громади в порядку, визначеним цим Статутом на підставі висновків історико-топонімічної комісії при виконавчому комітеті міської ради.

3. При найменуванні і перейменуванні топонімічних об'єктів міста не допускається присвоєння назв, що є на території міста.

Перейменування топонімічних об'єктів міста допускається лише у випадках відновлення їхніх історичних назв, усунення дублювання назв, увіковічення пам'яті видатних особистостей та подій.

Стаття 11. Розвиток території міста

1. Сталий розвиток міста Одеси забезпечується шляхом розробки та реалізації Стратегії сталого розвитку міста, Генерального плану міста, а також щорічних Програм соціально-економічного та культурного розвитку міста та інших цільових програм за участю міської громади.

2. Стратегію сталого розвитку міста, Генеральний план міста, Програми соціально-економічного та культурного розвитку міста та інші цільові програми затверджує міська рада.

3. Виконавчі органи міської ради, інші суб'єкти у своїй діяльності реалізують основні напрямки Стратегії сталого розвитку міста, Програм соціально-економічного та культурного розвитку міста.

4. Перспективи територіального розвитку міста визначаються Генеральним планом міста.

Основним завданням генерального плану є визначення діяльності, що забезпечує формування міського середовища з дотриманням вимог державних будівельних, екологічних, санітарних норм у сфері містобудування, оптимальні умови життєдіяльності населення, ефективності розвитку господарського комплексу, його інфраструктур, поліфункціонального призначення міста, а також забезпечення громадської безпеки і порядку в місті.

5. Розвиток міста здійснюється відповідно до соціальної, економічної, містобудівної політики України з урахуванням значення міста на основі поєднання інтересів міської громади, інтересів суміжних громад і загальнодержавних цілей та інтересів.

Стаття 12. Міська агломерація

1. Одеса розвивається як центр Одеської міської агломерації.

2. Територія Одеської міської агломерації визначається Генеральним планом міста, іншою містобудівною документацією згідно із законодавством України з урахуванням інтересів міської громади міста та інших зацікавлених територіальних громад.

3. Відносини міської громади з іншими територіальними громадами Одеської міської агломерації можуть оформлятися у вигляді відповідних договорів, підписаних уповноваженими представниками громад та затверджених представницькими органами місцевого самоврядування.

РОЗДІЛ III СИСТЕМА МІСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 13. Міська громада

1. Міська громада – первинний суб'єкт місцевого самоврядування на території міста, основний носій його функцій і повноважень.

2. Міська громада здійснює місцеве самоврядування безпосередньо або через органи та посадових осіб міського самоврядування.

Стаття 14. Міська рада

1. Міська рада є постійно діючим представницьким органом міського самоврядування, який здійснює від імені та в інтересах міської громади функції та повноваження місцевого самоврядування.

2. Міська рада обирається міською громадою на засадах, визначених Конституцією України, у порядку, встановленому Законом України «Про вибори депутатів Верховної ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

3. На першому пленарному засіданні першої сесії новообраної міської ради депутати, повноваження яких визнані, приносять присягу наступного змісту:

«Я, волею територіальної громади міста Одеси, обраний(на) депутатом Одеської міської ради, присягаю дотримуватися Конституції і законів України, охороняти і відстоювати права та законні інтереси міської громади та її членів, діяти лише в інтересах міської громади, не використовувати депутатський мандат в особистих цілях, сприяти всебічному розвитку міста Одеси, підтверджувати його авторитет в Україні і світі».

Присягу проголошує найстарший за віком депутат, після чого депутати скріплюють текст присяги своїми підписами.

Депутати, повноваження яких визнані на подальших сесіях міської ради, приносять присягу шляхом скріплення її тексту своїм підписом в день набуття повноважень.

4. Міська рада представляє міську громаду у відносинах з іншими органами місцевого самоврядування, органами державної влади, органами самоорганізації населення, об'єднаннями громадян.

5. Повноваження міської ради визначаються Конституцією України, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», іншими законами України.

6. Форми та порядок роботи міської ради визначаються законодавством України про місцеве самоврядування, Регламентом міської ради, який затверджується міською радою, та іншими нормативно-правовими актами міської ради.

7. У складі міської ради можуть утворюватись депутатські фракції та групи відповідно до Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» та Регламенту міської ради.

8. Органами міської ради є постійні комісії та тимчасові контрольні комісії, які створюються та діють відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та нормативно-правових актів міської ради.

9. Для забезпечення своєї діяльності міська рада створює апарат міської ради, підпорядкований міському голові та секретарю міської ради, який організовує його діяльність.

10. Утримання міської ради та її апарату здійснюється за рахунок коштів міського бюджету.

11. Міська рада є юридичною особою, має власну печатку, штампи, бланки, рахунки в органах державного казначейства, набуває від свого імені майнових та особистих немайнових прав, несе обов'язки, може бути позивачем і відповідачем в судах.

Стаття 15. Міський голова

1. Міський голова є головною посадовою особою міської громади.

2. Міський голова обирається міською громадою на засадах, визначених Конституцією України, у порядку, передбаченому Законом України

«Про вибори депутатів Верховної ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

3. Міський голова представляє міську громаду, міську раду та її виконавчий комітет у відносинах з державними органами, іншими органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами, організаціями, громадянами, а також у міжнародних відносинах відповідно до законодавства.

4. Повноваження міського голови визначаються Конституцією України, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», іншими законами України.

Міський голова здійснює повноваження місцевого самоврядування, визначені Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими законами, якщо вони не віднесені законами до виключних повноважень міської ради або не віднесені відповідно до законодавства міською радою до відання її виконавчих органів.

При здійсненні наданих повноважень міський голова є підзвітним, підконтрольним і відповідальним перед міською громадою, відповідальним – перед міською радою, а з питань здійснення виконавчими органами ради повноважень органів виконавчої влади – також підконтрольним відповідним органам виконавчої влади.

5. Міський голова організує діяльність міської ради та її виконавчого комітету, спрямовує діяльність виконавчого комітету та інших виконавчих органів міської ради.

6. Міський голова несе персональну відповідальність за здійснення наданих йому законом повноважень.

Стаття 16. Виконавчий комітет міської ради

1. Виконавчий комітет міської ради (виконком) є вищим виконавчим органом міської ради, який створюється міською радою на період її повноважень.

2. Виконком очолює міський голова.

3. Кількісний і персональний склад виконкому затверджується міською радою за поданням міського голови.

Перший заступник, заступники міського голови з питань діяльності виконавчих органів міської ради та керуючий справами виконкому виконують обов'язки членів виконкому на постійній основі.

До складу виконкому входить також за посадою секретар міської ради.

Інші члени виконкому виконують свої обов'язки на громадських засадах. На них не поширюється статус посадових осіб місцевого самоврядування.

4. Повноваження виконкому визначаються міською радою на підставі Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», інших законів України.

Виконком може розглядати і вирішувати питання, віднесені Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» до відання виконавчих органів міської ради.

Виконком:

1) попередньо розглядає проекти міських програм соціально-економічного і культурного розвитку, цільових програм з інших питань, бюджету міста, проекти рішень з інших питань, що вносяться на розгляд міської ради;

2) координує діяльність відділів, управлінь та інших виконавчих органів міської ради, підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності міської громади, заслуховує звіти про роботу їх керівників;

3) має право змінювати або скасовувати акти підпорядкованих йому відділів, управлінь, інших виконавчих органів міської ради, а також їх посадових осіб.

5. Виконком є підзвітним і підконтрольним міській раді, а з питань здійснення ним повноважень органів виконавчої влади – також підконтрольним відповідним органам виконавчої влади.

6. Виконком координує та спрямовує діяльність інших виконавчих органів міської ради.

7. Форми та порядок роботи виконкому визначаються законодавством України про місцеве самоврядування та Регламентом виконкому, який затверджується виконкомом.

8. Для забезпечення своєї діяльності у межах загальної чисельності виконавчих органів, затвердженої міською радою, виконком за поданням міського голови створює апарат виконкому, підпорядкований керуючому справами виконкому, який організовує його діяльність.

9. Утримання виконкому та його апарату здійснюється за рахунок коштів міського бюджету.

10. Виконком є юридичною особою, має власну печатку, штампи, бланки, рахунки в органах державного казначейства, набуває від свого імені майнових та особистих немайнових прав, несе обов'язки, може бути позивачем і відповідачем в судах.

Стаття 17. Інші виконавчі органи міської ради

1. Іншими виконавчими органами міської ради (виконавчими органами) є департаменти, управління, районні адміністрації, відділи та інші утворені радою виконавчі органи.

2. Структура виконавчих органів, загальна чисельність та витрати на їх утримання затверджуються міською радою за пропозиціями міського голови.

3. Виконавчі органи створюються міською радою за поданням міського голови.

4. Повноваження виконавчих органів визначаються міською радою на підставі Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», інших законів України.

5. Виконавчі органи є підконтрольними і підзвітними міській раді, підпорядкованими виконкому та міському голові, а з питань здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади – також є підконтрольними відповідним органам виконавчої влади.

6. Форми та порядок роботи виконавчих органів визначаються відповідно до законодавства України про місцеве самоврядування нормативно-правовими актами виконкому та міського голови.

7. Виконавчі органи міської ради є юридичними особами, мають власну печатку, штампи, бланки, рахунки в органах державного казначейства, набувають від свого імені майнових та особистих немайнових прав та несуть обов'язки, можуть бути позивачами і відповідачами в судах.

Стаття 18. Взаємодія міської ради з міським головою та виконавчими органами ради

1. Міська рада взаємодіє з міським головою на засадах законності, відкритості, взаємної поваги, поєднання місцевих і державних інтересів, спільного визначення пріоритетів міського розвитку.

2. Міська рада взаємодіє з виконкомом та іншими виконавчими органами міської ради на засадах законності, відкритості, взаємної поваги, поєднання місцевих і державних інтересів, пріоритету рішень міської ради, підконтрольності та підзвітності виконавчих органів міській раді, координації галузевих та функціональних напрямів діяльності.

3. Взаємодія міської ради з міським головою, виконкомом та іншими виконавчими органами міської ради здійснюється шляхом застосування широкого кола організаційних та правових форм співробітництва за участю секретаря міської ради, депутатських фракцій та груп, постійних комісій, тимчасових контрольних комісій, інших органів ради та окремих депутатів.

4. Міський голова звітує перед міською радою про діяльність виконкому та інших виконавчих органів міської ради відповідно до чинного законодавства.

5. Міська рада, міський голова та виконавчі органи міської ради діють за принципом розподілу повноважень у порядку і межах, визначених Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими законами.

Стаття 19. Органи самоорганізації населення

1. Органи самоорганізації населення є однією з форм реалізації членами міської громади свого права на безпосередню участь у міському самоврядуванні, представницькими органами, які створюються членами міської громади, які на законних підставах проживають на певній частині території міста, для вирішення таких завдань:

а) створення умов для участі жителів у вирішенні окремих питань місцевого значення в межах Конституції і законів України;

б) задоволення соціальних, культурних, побутових та інших потреб жителів шляхом сприяння у наданні їм відповідних послуг;

в) участі в реалізації соціально-економічного, культурного розвитку відповідної території міста, інших місцевих програм.

2. Органами самоорганізації населення є будинкові (у межах території будинку, кількох будинків, житлового комплексу), вуличні (у межах території вулиці, кількох вулиць), квартальні комітети (у межах території кварталу),

комітети мікрорайонів (у межах території мікрорайону або житлово-експлуатаційної організації).

На одній і тій же території не можуть одночасно функціонувати два і більше органів самоорганізації населення одного рівня.

3. Органи самоорганізації населення утворюються за ініціативою жителів за дозволом міської ради.

4. Порядок створення, легалізації та діяльності органів самоорганізації населення визначаються Законом України «Про органи самоорганізації населення», іншими законодавчими актами України, цим Статутом, нормативно-правовими актами органів міського самоврядування та розпорядженнями міського голови.

5. Органи самоорганізації населення, легалізовані шляхом реєстрації виконавчим комітетом Одеської міської ради, є юридичними особами і мають права, передбачені Законом та Положенням про органи самоорганізації населення, яке затверджується міською радою.

Стаття 20. Взаємодія міської ради та виконавчих органів міської ради з органами самоорганізації населення

1. Міська рада відповідно до Закону України «Про органи самоорганізації населення» може наділяти органи самоорганізації населення повноваженнями, передбаченими статтею 14 Закону України «Про органи самоорганізації населення», а також делегувати їм за згодою загальних зборів (конференції) жителів відповідної території частину власних повноважень з одночасною передачею їм фінансів і майна, необхідних для здійснення цих повноважень.

2. Міська рада та її виконавчі органи здійснюють контроль за реалізацією повноважень органами самоорганізації населення, виконанням розпоряджень міського голови, рішень міської ради, її виконавчого комітету.

Уповноважений виконавчий орган міської ради здійснює координацію взаємодії міської ради та її виконавчих органів з органами самоорганізації населення та контроль за фінансовою діяльністю органів самоорганізації населення й використанням фінансів і майна, переданих органам самоорганізації населення для реалізації делегованих повноважень.

3. У разі невиконання рішень міської ради, її виконавчого комітету повноваження органу самоорганізації населення можуть бути достроково припинені за рішенням міської ради, що тягне за собою припинення діяльності цього органу.

4. Органи самоорганізації населення взаємодіють з депутатами міської ради, виконавчими органами міської ради, посадовими особами міського самоврядування та надають їм інформацію, необхідну для реалізації їх повноважень.

5. Виконавчі органи міської ради сприяють залученню до співпраці з органами самоорганізації населення представників підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності, які розміщуються та здійснюють діяльність на території відповідних органів самоорганізації населення.

6. Орган самоорганізації населення з питань, віднесених до його повноважень, може приймати рішення організаційно-розпорядчого характеру.

Рішення органу самоорганізації населення, що не відповідають чинному законодавству або прийняті з питань, не віднесених до його повноважень, зупиняються міською радою з одночасним зверненням до суду про скасування такого рішення.

РОЗДІЛ IV ФОРМИ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ УЧАСТІ ЧЛЕНІВ МІСЬКОЇ ГРОМАДИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЗДІЙСНЕННІ МІСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 21. Вибори та референдум

1. Міська громада на основі загального прямого виборчого права шляхом таємного голосування обирає міську раду та міського голову.

2. Міська громада шляхом місцевого референдуму може безпосередньо вирішувати питання міського самоврядування та інші питання, передбачені законодавством України.

3. Порядок організації, проведення виборів та місцевого референдуму визначається законодавством України.

Стаття 22. Місцеві ініціативи

1. Місцева ініціатива є формою безпосередньої участі членів міської громади у здійсненні місцевого самоврядування, що передбачена законодавством України.

2. Місцева ініціатива може бути внесена в порядку, визначеному цією статтею, членами міської громади, які є дієздатними та досягли 18 років.

3. Предметом місцевої ініціативи можуть бути будь-які питання, віднесені до відання місцевого самоврядування.

Не можуть бути предметом місцевої ініціативи питання, що суперечать Конституції та чинному законодавству України, а також не віднесені до відання міської ради та її органів.

4. Ініціатором внесення місцевої ініціативи на розгляд міської ради є ініціативна група з питань місцевої ініціативи (далі – ініціативна група), яка складається з членів міської громади в кількості не менше 10 осіб, що є дієздатними та досягли 18 років.

Внесення місцевої ініціативи здійснюється ініціативною групою, яка зібрала на підтримку місцевої ініціативи не менше 5 000 підписів, а з питань внесення змін та доповнень до Статуту – не менше 50 000 підписів членів міської громади.

5. Повідомлення про намір внести місцеву ініціативу вноситься на ім'я секретаря міської ради у вигляді письмового звернення, в якому зазначаються

питання, що порушуються шляхом місцевої ініціативи, прізвища та ініціали всіх членів ініціативної групи.

Повідомлення про намір внести місцеву ініціативу підписується всіма членами ініціативної групи.

До повідомлення додаються наступні документи:

- список членів ініціативної групи із зазначенням прізвищ, імен, по-батькові, дат народження, адрес проживання, контактних телефонів, адрес електронної пошти (за наявності), серій та номерів паспортів або інших документів, що засвідчують особу та належність до міської громади, членів ініціативної групи та визначенням уповноваженої особи (осіб) ініціативної групи;

- проект рішення, підготовлений у порядку місцевої ініціативи (друкований та електронний варіанти);

- пояснювальну записку до проекту рішення (друкований та електронний варіанти).

До повідомлення про намір внести місцеву ініціативу можуть додаватися інші інформаційно-аналітичні матеріали з питань, що порушуються шляхом місцевої ініціативи.

Апарат міської ради після отримання повідомлення про намір внести місцеву ініціативу перевіряє відповідність поданих документів вимогам, встановленим Статутом, та у разі відповідності протягом 20 робочих днів після їх надходження надає уповноваженій особі ініціативної групи зразок підписного листа з супровідним листом.

Проект рішення з питання, що порушується шляхом місцевої ініціативи, прізвища, імена, по батькові, контактні телефони, адреси електронної пошти (за наявності) уповноважених осіб ініціативної групи та термін збору підписів на підтримку внесення місцевої ініціативи оприлюднюються на офіційному веб-сайті міста.

Якщо подані документи не відповідають вимогам Статуту, Конституції та законів України, вони повертаються ініціативній групі секретарем міської ради з урахуванням висновків профільної постійної комісії міської ради з відповідним обґрунтуванням протягом 20 робочих днів після їх надходження.

6. Підписи на підтримку внесення місцевої ініціативи збираються ініціативною групою на підписних листах, які мають відповідати зразку, отриманому в апараті міської ради. Підписний лист має містити наступну інформацію: прізвище, ім'я, по батькові, адресу місця проживання, контактний телефон, підпис особи на підтримку внесення місцевої ініціативи; прізвище, ініціали та підпис члена ініціативної групи, відповідального за збір підписів. На звороті підписного листа викладається повний текст проекту рішення міської ради.

7. Члени ініціативної групи, що збирають підписи, зобов'язані ознайомити кожного члена громади, якому пропонується підписати підписний лист, з текстом проекту рішення, підготовленого в порядку місцевої ініціативи. Текст проекту рішення повинен бути викладений на зворотній стороні підписного листа.

Підписний лист заповнюється особисто членом міської громади, який подає свій підпис на підтримку внесення місцевої ініціативи. Особа з обмеженими фізичними можливостями може довірити заповнення підписного листа члену ініціативної групи або іншій особі, якій вона довіряє. За наявності фізичної можливості така особа ставить свій підпис у підписному листі особисто.

Члени ініціативної групи зобов'язані при зборі підписів перевіряти паспорти або інші документи, що засвідчують належність до міської громади, та попереджати кожного члена міської громади, що його підпис на підтримку внесення місцевої ініціативи може бути поставлений лише у одному підписному листі.

Якщо в підписних листах виявлено два або більше підписів одного члена громади, його підписи не враховуються.

Після заповнення підписного листа в ньому робиться запис про загальну кількість підписів. Правильність відомостей, занесених до підписного листа, засвідчується підписом члена ініціативної групи, який збирав підписи.

8. Строк збору підписів на підтримку місцевої ініціативи, що вноситься до міської ради, не може перевищувати три місяці, а з питань внесення змін та доповнень до Статуту дванадцять місяців з дня отримання зразка підписного листа в апараті міської ради.

9. Ініціативна група у строки, встановлені частиною 8 цієї статті, подає секретареві міської ради для реєстрації місцевої ініціативи підписні листи з підписами в кількості, визначеній частиною 4 цієї статті.

10. Секретар міської ради протягом 20 робочих днів організує перевірку повноти заповнення та достовірність даних підписних листів.

11. Секретар міської ради з урахуванням висновків профільної постійної комісії міської ради може відмовити у реєстрації місцевої ініціативи з відповідним обґрунтуванням у випадках:

- наявності меншої кількості підписів у підписних листах на підтримку місцевої ініціативи, ніж передбачено частиною 4 цієї статті;

- відсутності необхідних даних у підписних листах щодо осіб, які поставили підписи на підтримку місцевої ініціативи, внаслідок чого кількість дійсних підписів є меншою, ніж передбачено частиною 4 цієї статті;

- відсутності підписів членів ініціативної групи, які збирають підписи, на підписних листах, внаслідок чого ці підписні листи вважаються недійсними та кількість дійсних підписів є меншою, ніж передбачено частиною 4 цієї статті;

- якщо внаслідок порушення інших встановлених вимог кількість дійсних підписів є меншою, ніж передбачено частиною 4 цієї статті.

Про порушення, що є підставою для відмови у реєстрації місцевої ініціативи, секретар міської ради протягом 20 робочих днів після отримання підписних листів повідомляє уповноважену особу ініціативної групи з відповідним обґрунтуванням та поверненням підписних листів, у яких виявлені порушення.

Ініціативна група може протягом п'яти робочих днів виправити виявлені порушення та повторно подати підписні листи секретареві міської ради. У разі, якщо ініціативна група не усуває виявлені порушення або не надає у

п'ятиденний строк підписні листи, секретар міської ради повідомляє уповноважену особу ініціативної групи про відмову у реєстрації місцевої ініціативи.

У цьому випадку питання, що порушується шляхом місцевої ініціативи, розглядається на підставі матеріалів, наданих ініціативною групою, як колективне звернення в порядку, встановленому законодавством України про звернення громадян, а ініціативна група може повторно направити повідомлення про намір внести місцеву ініціативу у загальному порядку.

12. У випадку відповідності підписних листів встановленим вимогам та наявності у них дійсних підписів на підтримку внесення місцевої ініціативи у кількості, передбаченій частиною 4 цієї статті, секретар міської ради реєструє місцеву ініціативу не пізніше, ніж через 30 робочих днів з дня отримання підписних листів.

13. Секретар міської ради не пізніше, ніж через 3 робочих дні з моменту реєстрації місцевої ініціативи, письмово повідомляє про це уповноважену особу ініціативної групи, інформує міського голову та доручає апарату ради підготувати проект рішення міської ради, який розглядає профільна комісія.

14. Розгляд проекту рішення, поданого в порядку місцевої ініціативи постійними комісіями та виконавчими органами міської ради, проводиться відповідно до Регламенту ради з урахуванням вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» за участю уповноваженої особи (осіб) ініціативної групи.

15. Місцева ініціатива, зареєстрована у встановленому цією статтею порядку, підлягає обов'язковому розгляду на відкритому пленарному засіданні міської ради за участю уповноваженої особи (осіб) ініціативної групи з правом дорадчого голосу з відповідного питання.

Рішення міської ради, прийняте за результатами розгляду місцевої ініціативи, обов'язково оприлюднюється в порядку, встановленому Регламентом міської ради.

Стаття 23. Організація та підготовка громадських слухань

1. Громадські слухання є формою безпосередньої участі членів міської громади у здійсненні місцевого самоврядування, що передбачена законодавством України.

Громадські слухання проводяться не рідше одного разу на рік.

2. Ініціаторами та учасниками громадських слухань можуть бути члени міської громади, які є дієздатними та досягли 18 років.

3. Предметом громадських слухань можуть бути будь-які питання, віднесені до відання місцевого самоврядування.

Не можуть бути предметом громадських слухань питання, що суперечать Конституції та чинному законодавству України, а також не віднесені до відання міської ради та її органів.

4. Громадські слухання можуть бути обов'язковими та ініціативними.

5. Обов'язкові громадські слухання проводяться у випадках:

- обговорення проектів містобудівної документації відповідно до законодавства про регулювання містобудівної діяльності – за ініціативою виконавчого органу міської ради з питань архітектури та містобудування;

- обговорення проектів тарифів на житлово-комунальні послуги відповідно до законодавства про житлово-комунальні послуги – за ініціативою виробників та виконавців відповідних послуг;

- обговорення проектів регуляторних актів органів міського самоврядування відповідно до законодавства про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності – за ініціативою розробників проектів регуляторних актів, передбачених планами підготовки цих проектів, та за погодженням з юридичним департаментом міської ради та профільною постійною комісією міської ради;

- обговорення інших питань, які відповідно до законодавства України вимагають проведення громадських слухань – за ініціативою виконавчих органів міської ради та інших суб'єктів, передбачених відповідним законодавством.

6. Ініціативні громадські слухання проводяться з будь-яких питань, що можуть бути предметом громадських слухань, за ініціативою членів міської громади.

Ініціатором проведення громадських слухань є ініціативна група з питань громадських слухань (далі – ініціативна група), яка складається з членів міської громади в кількості не менше 5 осіб, що є дієздатними та досягли 18 років.

Проведення ініціативних громадських слухань можливе, якщо ініціативна група зібрала на підтримку їх проведення не менше 300 підписів членів міської громади.

7. Повідомлення про намір провести ініціативні громадські слухання вноситься на ім'я секретаря міської ради у вигляді письмового звернення, в якому зазначаються питання, з яких пропонується провести громадські слухання, прізвища та ініціали всіх членів ініціативної групи.

Повідомлення про намір провести ініціативні громадські слухання підписується всіма членами ініціативної групи.

До повідомлення додаються наступні документи:

- список членів ініціативної групи із зазначенням прізвищ, імен, по батькові, адрес місця проживання, контактних телефонів, адрес електронної пошти (за наявності) та визначенням до двох уповноважених осіб ініціативної групи;

- проект порядку денного громадських слухань (друкований та електронний варіанти).

До повідомлення про намір провести ініціативні громадські слухання можуть додаватися інші інформаційно-аналітичні матеріали з питань, по яким пропонується провести громадські слухання.

Апарат міської ради перевіряє відповідальність поданих документів вимогам, встановленим Статутом, та у разі відповідності протягом 20 робочих днів після отримання повідомлення про намір провести ініціативні громадські слухання надає уповноваженій особі ініціативної групи зразок підписного листа з супровідним листом.

Проект порядку денного ініціативних громадських слухань, прізвища, імена, по батькові, контактні телефони, адреси електронної пошти (за наявності) уповноважених осіб ініціативної групи та термін збору підписів на підтримку проведення ініціативних громадських слухань оприлюднюються на офіційному веб-сайті міста.

Якщо подані документи не відповідають вимогам Статуту, Конституції та законів України, вони повертаються ініціативній групі секретарем міської ради з урахуванням висновків профільної постійної комісії міської ради з відповідним обґрунтуванням протягом 20 робочих днів після їх надходження.

8. Підписи на підтримку проведення ініціативних громадських слухань збираються ініціативною групою на підписних листах, які мають відповідати зразку, отриманому в апараті міської ради. Підписний лист має містити наступну інформацію: прізвище, ім'я, по батькові, адресу місця проживання, контактний телефон, підпис особи на підтримку проведення ініціативних громадських слухань; прізвище, ініціали та підпис члена ініціативної групи, відповідального за збір підписів. На звороті підписного листа викладається повний текст проекту порядку денного ініціативних громадських слухань.

Підписи на підтримку проведення ініціативних громадських слухань мають право вносити лише члени міської громади.

9. Члени ініціативної групи, що збирають підписи, зобов'язані ознайомити кожного члена громади, якому пропонується підписати підписний лист, з текстом проекту порядку денного громадських слухань. Текст проекту порядку денного повинен бути викладений на зворотній стороні підписного листа.

Підписний лист заповнюється особисто членом міської громади, який подає свій підпис на підтримку проведення громадських слухань. Особа з обмеженими фізичними можливостями може довірити заповнення підписного листа члену ініціативної групи або іншій особі, якій вона довіряє. За наявності фізичної можливості така особа ставить свій підпис у підписному листі особисто.

Члени ініціативної групи зобов'язані при зборі підписів перевіряти паспорти або інші документи, що засвідчують належність до міської громади, та попереджати кожного члена міської громади, що його підпис на підтримку проведення громадських слухань може бути поставлений лише в одному підписному листі.

Якщо в підписних листах виявлено два або більше підписів одного члена громади, його підписи не враховуються.

Після заповнення підписного листа в ньому робиться запис про загальну кількість підписів. Правильність відомостей, занесених до підписного листа, засвідчується підписом члена ініціативної групи, який збирав підписи.

10. Строк збору підписів на підтримку проведення громадських слухань не може перевищувати одного місяця з дня отримання зразка підписного листа в апараті міської ради.

11. Ініціативна група у строки, встановлені частиною 10 цієї статті, подає секретареві міської ради:

- підписні листи з підписами в кількості, визначеній частиною 6 цієї статті;

- повідомлення із зазначенням пропонованого місця та часу їх проведення, прізвища, імені, по батькові, дати народження, адреси проживання, контактного телефону, адреси електронної пошти (за наявності), серії та номера паспорта або іншого документа, що засвідчує особу та належність до міської громади, особи, відповідальної за їх організацію;

- заяву особи про надання згоди бути відповідальною особою за організацію громадських слухань;

- перелік посадових осіб міського самоврядування, депутатів міської ради, яких пропонується запросити на громадські слухання.

12. Секретар міської ради організує перевірку повноти заповнення та достовірність даних підписних листів.

13. Секретар міської ради з урахуванням висновків профільної постійної комісії міської ради може відмовити у проведенні ініціативних громадських слухань ініціативній групі з відповідним обґрунтуванням у випадках:

- наявності меншої кількості підписів у підписних листах на підтримку проведення громадських слухань, ніж передбачено частиною 6 цієї статті;

- відсутності необхідних даних у підписних листах щодо осіб, які поставили підписи на підтримку проведення громадських слухань, внаслідок чого кількість дійсних підписів є меншою, ніж передбачено частиною 6 цієї статті;

- відсутності підписів членів ініціативної групи, які збирають підписи, на підписних листах, внаслідок чого ці підписні листи вважаються недійсними та кількість дійсних підписів є меншою, ніж передбачено частиною 6 цієї статті;

- якщо внаслідок порушення інших встановлених вимог кількість дійсних підписів є меншою, ніж передбачено частиною 6 цієї статті.

Про порушення, що є підставою для відмови у реєстрації ініціативних громадських слухань, секретар міської ради протягом 20 робочих днів після отримання підписних листів, інших документів повідомляє уповноважену особу ініціативної групи з відповідним обґрунтуванням та поверненням підписних листів, у яких виявлені порушення.

Ініціативна група може протягом п'яти робочих днів виправити виявлені порушення та повторно подати підписні листи секретареві міської ради. У разі, якщо ініціативна група не усуває виявлені порушення або не надає у п'ятиденний строк підписні листи, секретар міської ради повідомляє уповноважену особу ініціативної групи про відмову у реєстрації ініціативних громадських слухань.

У цьому випадку питання, що є предметом ініціативних громадських слухань, розглядається на підставі матеріалів, наданих ініціативною групою, як колективне звернення в порядку, встановленому законодавством України про звернення громадян, а ініціативна група може повторно направити повідомлення про намір провести ініціативні громадські слухання у загальному порядку.

14. У випадку відповідності підписних листів встановленим вимогам та наявності у них дійсних підписів на підтримку проведення громадських слухань у кількості, передбаченій частиною 6 цієї статті, секретар міської ради доручає апарату міської ради підготовку проекту розпорядження міського голови про

проведення громадських слухань не пізніше, ніж через 30 робочих днів з дня отримання підписних листів.

15. Ініціатори проведення обов'язкових громадських слухань подають міському голові:

- підготовлений та оформлений належним чином проект документа, що підлягає обговоренню на громадських слуханнях або, у разі великого обсягу проекту, витяг з нього, що відбиває його основний зміст;

- повідомлення із зазначенням посади, прізвища, імені, по батькові посадової особи або назви уповноваженого органу міського самоврядування, відповідального за їх організацію;

- перелік посадових осіб міського самоврядування, депутатів міської ради, яких пропонується запросити на громадські слухання.

До зазначених документів можуть додаватися інші інформаційно-аналітичні матеріали з питань, з яких пропонується провести громадські слухання.

16. Громадські слухання скликаються розпорядженням міського голови, у якому зазначаються:

- предмет громадських слухань;
- місце проведення громадських слухань;
- дата та час проведення громадських слухань;
- назви уповноваженого органу або особи, відповідальної за організацію громадських слухань;

- доручення відповідному органу міського самоврядування щодо участі його представників у громадських слуханнях;

- порядок забезпечення громадського порядку, медичної допомоги, вирішення інших питань щодо проведення громадських слухань.

17. Після прийняття розпорядження міського голови уповноважений орган або особа, відповідальна за організацію громадських слухань, або, за відсутності розпорядження міського голови після закінчення строку, встановленого частиною 14 цієї статті, особа, визначена ініціаторами ініціативних громадських слухань відповідальною за їх організацію:

- розміщує оголошення про проведення громадських слухань на офіційному веб-сайті міста, в газеті «Одесский вестник» та, за потребою, в інших ЗМІ не пізніше, ніж за 14 днів до їх проведення, із зазначенням предмету громадських слухань, місця, дати та часу проведення громадських слухань, відповідальної за організацію громадських слухань, інформації про те, де можна ознайомитись із матеріалами громадських слухань;

- запрошує на громадські слухання посадових осіб міського самоврядування, депутатів міської ради, експертів з питань, які винесені на обговорення, інших осіб;

- організовує ознайомлення громадськості та інших зацікавлених осіб з інформаційними матеріалами з питань, винесених на громадські слухання;

- взаємодіє з правоохоронними органами щодо забезпечення дотримання громадського порядку під час проведення громадських слухань;

- взаємодіє з медичними закладами та іншими уповноваженими організаціями з питань забезпечення медичної допомоги під час проведення громадських слухань;

- забезпечує підготовку місця для проведення громадських слухань;

- вирішує інші питання, пов'язані з підготовкою громадських слухань.

Районні адміністрації у межах своїх повноважень надають сприяння у підготовці та проведенні ініціативних громадських слухань.

Стаття 24. Проведення громадських слухань

1. Члени міської громади мають право брати участь у громадських слуханнях, що стосуються їх індивідуальних та колективних прав та інтересів, які охороняються законом.

2. Перед початком громадських слухань за участі представників органів міського самоврядування проводиться реєстрація учасників слухань з правом ухвального голосу на підставі паспорта або іншого документа, що засвідчує особу та належність до міської громади, із зазначенням прізвища, ініціалів, року народження, місця проживання та контактних даних (телефону, адреси електронної пошти за наявності). Ці дані кожний учасник засвідчує особистим підписом. Незареєстровані особи не можуть брати участь у громадських слуханнях.

3. Учасники громадських слухань при реєстрації отримують ухвальні мандати, які обов'язково використовують для голосування на громадських слуханнях.

4. Депутати всіх рівнів, посадові особи місцевого самоврядування, експерти, інші запрошені особи реєструються окремо за відповідним посвідченням, та беруть участь у громадських слуханнях з правом дорадчого голосу.

Доступ представників засобів масової інформації на громадські слухання є відкритим.

5. Перед початком громадських слухань представники органу міського самоврядування перераховують загальну кількість присутніх учасників громадських слухань, про що зазначається у протоколі громадських слухань. У разі, якщо кількість присутніх учасників відрізняється від кількості зареєстрованих учасників більше, ніж на 10 відсотків, проводиться повторна реєстрація.

6. Обов'язкові громадські слухання відкриває та веде представник уповноваженого органу, а ініціативні громадські слухання відкриває особа, відповідальна за організацію громадських слухань, яка повідомляє учасників про предмет та порядок денний громадських слухань, кількість зареєстрованих та присутніх учасників, запрошених осіб.

7. Особа, відповідальна за організацію ініціативних громадських слухань, забезпечує обрання головуєчого.

Не може бути обрана головуєчим на громадських слуханнях посадова особа, звіт про роботу якої розглядається, або підпорядковані їй посадові (службові) особи.

Головуючий ініціативних громадських слухань обирається більшістю голосів від загальної кількості зареєстрованих учасників.

8. Головуючий організовує вибори секретаря та лічильної комісії.

Лічильна комісія обирається у складі не менше трьох осіб.

Секретар та лічильна комісія обираються більшістю голосів від загальної кількості зареєстрованих учасників.

9. Учасники громадських слухань шляхом голосування затверджують регламент, яким встановлюється час на:

- загальну тривалість громадських слухань;
- основну доповідь;
- запитання та відповіді на запитання після доповіді;
- співдоповіді (не більше двох), за необхідністю;
- відповіді на запитання після співдоповідей, за необхідністю;
- виступи учасників громадських слухань та запрошених.

10. На громадських слуханнях не допускаються розгляд та прийняття рішень із питань, що не є предметом слухань і про які заздалегідь не було повідомлено учасників громадських слухань.

11. Учасники громадських слухань мають дотримуватися регламенту, не допускати вигуків, образ, інших дій, що заважають обговоренню винесених на розгляд питань. У випадку порушення цієї вимоги за пропозицією головуючого більшістю голосів може прийматися рішення про позбавлення права участі порушника чи порушників громадського порядку у громадських слуханнях. При невиконанні порушниками цього рішення до них можуть бути застосовані примусові заходи відповідно до чинного законодавства у зв'язку з порушенням громадського порядку.

12. Хід громадських слухань фіксується секретарем громадських слухань у протоколі громадських слухань, який підписується головуючим, секретарем, представником органу міського самоврядування.

До протоколу громадських слухань заносяться:

- предмет громадських слухань;
- дата і місце їх проведення;
- посада (за наявності), прізвище і ініціали головуючого та секретаря громадських слухань;
- кількість учасників;
- основний зміст доповідей, співдоповідей, питань, відповідей, виступів у обговоренні;
- зміст пропозицій щодо рекомендацій громадських слухань;
- результати голосування;
- зміст прийнятих рекомендацій.

13. Рекомендації громадських слухань приймаються шляхом відкритого голосування більшістю голосів від кількості зареєстрованих учасників та підписуються головуючим, секретарем та представником органу міського самоврядування і підлягають обов'язковому розгляду органами міського самоврядування.

14. Рекомендації громадських слухань, прийняті з порушенням встановленої Статутом процедури, Конституції України та чинного законодавства, не підлягають розгляду органами міського самоврядування.

15. Рекомендації громадських слухань разом з протоколом та матеріалами реєстрації учасників громадських слухань передаються секретарю міської ради протягом десяти робочих днів після проведення громадських слухань.

Стаття 25. Розгляд рекомендацій громадських слухань

1. Протягом десяти робочих днів з моменту надходження рекомендацій, протоколу та матеріалів реєстрації учасників громадських слухань секретар міської ради інформує міського голову та направляє на розгляд до профільного виконавчого органу та постійної комісії міської ради рекомендації громадських слухань.

2. У разі, якщо вирішення питання, яке було предметом громадських слухань, не входить до компетенції міської ради та її органів, рекомендації громадських слухань направляються на розгляд до відповідних органів.

3. До матеріалів, що готуються до засідання відповідного органу, обов'язково долучаються рекомендації і протокол громадських слухань.

4. Рішення органів і посадових осіб міського самоврядування за результатами розгляду рекомендацій громадських слухань підлягають обов'язковому оприлюдненню у засобах масової інформації.

Головуючий та секретар громадських слухань запрошуються та мають право брати участь у розгляді рекомендацій громадських слухань в органах міського самоврядування.

5. Інформація щодо результату розгляду рекомендацій громадських слухань надається у порядку, встановленому законодавством про доступ до публічної інформації.

Стаття 26. Організація та підготовка загальних зборів громадян за місцем проживання

1. Загальні збори громадян за місцем проживання (далі – збори) є формою їх безпосередньої участі у вирішенні питань місцевого значення і скликаються за місцем проживання громадян (будинки, житловий комплекс, вулиця, квартал, район у місті).

У випадках, передбачених законодавством України та нормативно-правовими актами міської ради, можуть проводитися конференції представників членів міської громади за місцем проживання в порядку, встановленому Положенням про органи самоорганізації населення, яке затверджується міською радою.

2. У роботі зборів мають право брати участь дієздатні громадяни, які досягли 18 років і постійно проживають на відповідній території.

У роботі зборів можуть брати участь народні депутати, депутати місцевих рад, представники органів державної влади, посадові особи місцевого

самоврядування, підприємств, установ та організацій, трудових колективів, об'єднань громадян.

3. Збори скликаються міським головою, депутатами міської ради, органами самоорганізації населення, об'єднаннями громадян та безпосередньо членами міської громади.

У разі, коли збори скликаються депутатами міської ради, органами самоорганізації населення, об'єднаннями громадян та безпосередньо членами міської громади, вони не пізніше ніж за сім днів до їхнього проведення направляють до районної адміністрації та відповідного територіального органу внутрішніх справ письмове повідомлення, підписане ініціаторами зборів, в якому зазначається час, місце, попередній порядок денний, прізвища, імена, по-батькові, адреси місця проживання, контактні телефони ініціаторів зборів.

4. До компетенції зборів належить розгляд будь-яких питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, в межах Конституції і законів України, внесення пропозицій відповідним органам і організаціям.

5. Збори призначаються у зручний для їх учасників час, як правило, у неробочі дні (субота, неділя), або позаробочий час.

Районні адміністрації та органи самоорганізації населення сприяють у підготовці і проведенні зборів.

6. Рішення про скликання зборів доводиться ініціаторами їх скликання до відома громадян, які проживають на відповідній території, не пізніше ніж за 7 днів до їх проведення з зазначенням часу, місця проведення зборів, питань, які вносяться на їх обговорення.

Стаття 27. Проведення загальних зборів громадян за місцем проживання

1. Члени міської громади мають право брати участь у зборах, що проводяться за місцем їх проживання.

2. Перед початком зборів проводиться реєстрація учасників зборів з правом ухвального голосу на підставі паспорта або іншого документа, що засвідчує особу та належність до міської громади за відповідним місцем проживання, із зазначенням прізвища, ініціалів, року народження, місця проживання та контактних даних (телефону, адреси електронної пошти за наявності). Ці дані кожний учасник засвідчує особистим підписом. Незареєстровані особи не можуть брати участь у загальних зборах.

3. Учасники зборів при реєстрації отримують ухвальні мандати, які обов'язково використовують для голосування на зборах.

4. Депутати всіх рівнів, посадові особи місцевого самоврядування, експерти, інші запрошені особи реєструються окремо за відповідним посвідченням та беруть участь у громадських слуханнях з правом дорадчого голосу.

Доступ представників засобів масової інформації на загальні збори є відкритим.

5. Збори є повноважними, якщо у них беруть участь більше половини членів міської громади, які постійно проживають на відповідній території.

6. Перед початком зборів ініціатори можуть перерахувати загальну кількість присутніх учасників зборів, про що зазначається у протоколі загальних зборів. У разі, якщо кількість присутніх учасників відрізняється від кількості зареєстрованих учасників більше, ніж на 10 відсотків, проводиться повторна реєстрація.

7. Збори відкриває та веде ініціатор зборів, який повідомляє учасників про питання, які вносяться на обговорення зборів, кількість зареєстрованих та присутніх учасників, запрошених осіб.

8. Головуючий організує вибори секретаря та лічильної комісії.

Лічильна комісія обирається у складі не менше трьох осіб.

Секретар та лічильна комісія обираються більшістю голосів від загальної кількості зареєстрованих учасників.

9. Хід зборів фіксується секретарем зборів у протоколі, який підписується головуючим та секретарем зборів.

До протоколу зборів заносяться:

- порядок денний зборів;
- дата і місце їх проведення;
- посада (за наявності), прізвище та ініціали головуючого та секретаря зборів;
- кількість учасників;
- основний зміст доповідей, співдоповідей, питань, відповідей, виступів у обговоренні;
- зміст пропозицій щодо рішень зборів;
- результати голосування;
- зміст прийнятих рішень.

10. Рішення зборів приймаються шляхом відкритого або таємного голосування більшістю голосів від кількості зареєстрованих учасників і підписуються головуючим та секретарем зборів.

11. Рішення зборів, прийняті з порушенням встановленої процедури, не підлягають розгляду органами міського самоврядування.

12. Рішення зборів разом з протоколом та матеріалами реєстрації учасників зборів передаються до міської ради, її виконавчих органів, інших органів місцевого самоврядування, органів державної влади, їх територіальних підрозділів, підприємств, установ та організацій, які інформують головуючого зборів про результати розгляду у місячний термін. Головуючий або секретар громадських зборів мають право брати участь у розгляді рішень зборів з правом дорадчого голосу з відповідного питання.

Стаття 28. Звітування перед міською громадою посадових осіб та органів місцевого самоврядування

1. Органи та посадові особи міського самоврядування є підзвітними та підконтрольними міській громаді.

2. Органи та посадові особи міського самоврядування, депутати міської ради періодично, але не менш як два рази на рік інформують членів міської громади:

- про виконання міського бюджету;
- про виконання програм соціально-економічного та культурного розвитку;
- про виконання інших цільових програм;
- про розв'язання актуальних проблем життєдіяльності міської громади;
- про свою діяльність у попередні календарні періоди;
- з інших питань місцевого значення.

3. Міський голова, депутати міської ради, заступники міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради, керівники виконавчих органів міської ради не рідше одного разу на рік звітують перед міською громадою про свою діяльність за попередній календарний рік протягом першого кварталу року, наступного за звітним.

Міський голова, депутати міської ради звітують про свою діяльність на відкритих зустрічах з членами міської громади. Вони можуть, за потребою, звітувати на пленарних засіданнях міської ради, громадських слуханнях, зустрічах з представниками засобів масової інформації, а також у інший спосіб, передбачений законодавством України.

Заступники міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради, керівники виконавчих органів міської ради звітують про свою діяльність на відкритих зустрічах з членами міської громади, пленарних засіданнях міської ради, громадських слуханнях, зустрічах з представниками засобів масової інформації, а також у інший спосіб, передбачений законодавством України.

4. Міська громада має право на отримання інформації про діяльність органів та посадових осіб міського самоврядування в порядку, встановленому законодавством України.

5. Порядок надання вказаної інформації, засоби її доведення до членів міської громади визначаються законодавством України та нормативно-правовими актами органів та посадових осіб міського самоврядування.

Стаття 29. Звернення громадян

1. Члени міської громади мають право направляти індивідуальні або колективні звернення до органів і посадових осіб міського самоврядування.

2. Члени міської громади мають право в установленій розпорядком роботи час особисто звертатися в ці органи, до їх посадових осіб із зауваженнями, скаргами, пропозиціями з питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, а також із заявами або клопотаннями щодо реалізації своїх законних прав та інтересів і скаргами про їх порушення у межах повноважень, визначених законодавством для органів та посадових осіб місцевого самоврядування.

3. Керівні посадові особи міського самоврядування (міський голова, заступники міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради, депутати міської ради, секретар ради, керуючий справами виконкому та керівники виконавчих органів) не рідше, ніж раз на місяць проводять прийом членів міської громади. Передача цієї функції іншим особам не допускається.

4. Органи та посадові особи міського самоврядування зобов'язані

розглядати звернення членів міської громади, вживати необхідні заходи та надавати на них письмові відповіді відповідно до законодавства України. Колективні звернення 200 і більше членів міської громади розглядаються міським головою.

5. Міська рада та міський голова створюють умови для подання звернень громадян та отримання відповідей на них за принципом організаційної єдності, який передбачає, що будь-яке звернення може спрямовуватись до єдиного виконавчого органу (структурного підрозділу) з питань звернень громадян, який скеровує його за належністю.

Стаття 30. Взаємодія інститутів громадянського суспільства з органами міського самоврядування.

1. Органи та посадові особи міського самоврядування схвалюють та підтримують участь членів міської громади у вирішенні питань місцевого значення, формуванні і функціонуванні органів самоорганізації населення, організацій співвласників багатоквартирних будинків, громадських організацій, профспілок та інших інститутів громадянського суспільства.

2. Органи міського самоврядування в межах своєї компетенції сприяють розвитку інститутів громадянського суспільства в місті Одесі.

3. Органи міського самоврядування спільно з організаціями роботодавців та професійними спілками є учасниками соціального партнерства в сфері соціально-трудова і пов'язаних із ними економічних відносин та вирішення соціально-трудова конфліктів.

4. Завданнями соціального партнерства є:

- забезпечення реалізації соціально орієнтованої економічної політики;
- створення ефективного механізму регулювання соціально-трудова і пов'язаних з ними економічних відносин;
- проведення колективних переговорів, взаємних консультацій, укладення колективних договорів та угод;
- запобігання виникненню колективних трудова спорів (конфліктів) і сприяння вирішенню соціально-трудова конфліктів;
- вдосконалення місцевого нормативного регулювання та правозастосовної діяльності в сфері соціально-трудова і пов'язаних із ними економічних відносин.

5. Основною формою соціального партнерства є консультації, які проводяться з метою попереднього вивчення та з'ясування позицій, а також вироблення спільних рішень з питань регулювання соціально-трудова і пов'язаних із ними економічних відносин.

6. Міська рада використовує механізм соціального замовлення для залучення громадських, волонтерських та благодійних організацій, органів самоорганізації населення до розв'язання пріоритетних соціальних проблем.

7. Механізм соціального замовлення реалізується на конкурсних засадах в порядку, визначеному Положенням про соціальне замовлення, яке затверджується міською радою.

Стаття 31. Консультації з громадськістю

1. Органи та посадові особи міського самоврядування проводять консультації з громадськістю з питань міського самоврядування шляхом взаємодії через консультативні ради, робочі групи та інші консультативні форми.

2. На підставі пропозицій громадських організацій, релігійних громад та об'єднань, місцевих організацій політичних партій та інших суб'єктів міським головою створюються постійно діючі консультативні ради у складі голови, секретаря та членів.

В окремій сфері суспільного життя, що стосується питань місцевого значення, може бути створена та діяти лише одна консультативна рада.

Консультативна рада діє на підставі положення, яке затверджується міським головою протягом трьох місяців після її створення.

3. Консультативні ради діють як дорадчі органи та можуть включати представників громадських організацій, органів самоорганізації населення, національно-культурних, творчих спілок, релігійних громад та об'єднань, місцевих організацій політичних партій, об'єднань підприємців, професійних спілок, наукових та вищих навчальних закладів, які діють на території міста, окремих фахівців, інших осіб.

4. Консультативні ради можуть розглядати питання, які зачіпають права та законні інтереси усіх або частини членів міської громади.

5. Організація роботи консультативної ради покладається на її голову. Голова консультативної ради скликає та веде засідання консультативної ради, дає доручення членам ради, представляє консультативну раду у відношеннях з міським головою та міською радою, її виконавчими органами.

Секретар консультативної ради сповіщає членів ради та запрошених про час та місце проведення засідання консультативної ради, оформлює протоколи засідань та веде їх облік, бере участь у складанні плану роботи консультативної ради та контролює його виконання.

У разі відсутності голови консультативної ради або у випадках неможливості виконання ним своїх повноважень, рада обирає головуючого відповідного засідання.

Основною формою роботи консультативних рад є відкриті засідання. У засіданнях консультативних рад з правом дорадчого голосу можуть брати участь депутати міської ради, керівники її виконавчих органів, керівники органів державної влади, а також на запрошення голови консультативної ради інші особи.

Засідання консультативної ради оформлюються протоколом, який містить в собі рішення консультативної ради з усіх розглянутих нею питань, та підписується головою та секретарем консультативної ради.

Рішення консультативної ради доводиться до відома міського самоврядування або з окремих питань за рішенням консультативної ради її представник може брати участь у пленарних засіданнях міської ради, засіданнях її виконавчого комітету з правом дорадчого голосу та правом оголошення рішення консультативної ради з відповідного питання порядку

денного та з інших питань з правом оголошення рішення консультативної ради.

6. Консультативні ради не рідше одного разу на рік звітують про свою діяльність перед міською громадою на відкритих зустрічах з її членами.

7. Інформація про склад та діяльність консультативних рад оприлюднюється та надається в порядку, передбаченому законодавством України про доступ до публічної інформації.

8. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності консультативних рад покладається на апарат та виконавчі органи міської ради.

9. Особливою формою консультативної ради є Молодіжна рада при міському голові, яка формується на виборних засадах у порядку, який затверджується міським головою.

Особливості діяльності Молодіжної ради встановлюються положенням про неї, яке затверджується міським головою.

10. Однією із форм консультацій з громадськістю можуть бути електронні опитування та обговорення з питань місцевого значення на офіційному веб-сайті міста в порядку, який встановлюється міським головою.

Стаття 32. Громадська експертиза

1. У випадках, передбачених законодавством України, інститути громадянського суспільства можуть проводити, замовляти проведення громадської експертизи проектів нормативно-правових актів органів міського самоврядування.

2. За результатами громадської експертизи висновки та пропозиції спрямовуються до органів міського самоврядування та підлягають обов'язковому розгляду.

3. Органи міського самоврядування повідомляють про результати розгляду висновків та пропозицій, отриманих за результатами громадської експертизи, інститути громадянського суспільства, які їх спрямували.

РОЗДІЛ V КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА ТА СПРИЯННЯ СОЦІАЛЬНО- КУЛЬТУРНОМУ РОЗВИТКУ МІСТА

Стаття 33. Видатні особи

1. Міська громада вважає своїм головним надбанням та вшановує видатних осіб – діячів освіти, науки, культури, медицини, комерції, спорту, військової справи, державного управління та інших галузей суспільного життя.

2. Особливу шану міська громада віддає видатним особам, які сприяли створенню та розвитку міста Одеси як економічного та культурного центру Північного Причорномор'я:

- засновнику Одеси віце-адміралу Йосифу де Рибасу;
- першому містобудівнику Одеси інженеру-полковнику Францу де Волану;

- першому градоначальнику Одеси герцогу Арману Еммануелю дю Плессі де Рішельє;

- генерал-губернаторам Новоросійського краю князю Михайлу Семеновичу Воронцову та графу, першому «вічному громадянину міста» Олександрю Григоровичу Строганову;

- міським головам Григорію Григорійовичу Маразлі та Миколі Олександровичу Новосельському.

3. Міська громада пишається видатними особами, життєвий шлях яких пов'язаний з Одесою:

- поетами та письменниками: А. Міцкевичем, О. Пушкіним, М. Гоголем, І. Вазовим, І. Франком, Шолом-Алейхемом, М. Коцюбинським, О. Купріним, І. Буніним, Лесею Українкою, О. Чорним, К. Чуковським, Г.Ахматовою, В. Інбер, К. Паустовським, Е. Багрицьким, В. Катаєвим, І. Бабелем, І. Ільфом, Ю. Олешею, Є. Петровим, С. Кірсановим, С. Олійником;

- музикантами та композиторами: П. Ніщинським, П. Столярським, А. Неждановою, Д. Ойстрахом, С. Ріхтером, Е. Гілельсом;

- майстрами естради: Л. Утьосовим, Р. Карцевим, М. Жванецьким, Л. Доліною;

- архітекторами та художниками: Е. Ферстером, Ф. Фраполі, А. Дігбі, К. Пот'є, Ф. Боффо, Г. Торичеллі, Ф. Гонсіоровським, А. Бернардацці, Л. Влодеком, К. Костанді, Б. Едуардсом, Ю. Дмитренком;

- вченими: М. Пироговим, І. Сеченовим, Д. Менделєєвим, С. Джебевським, В. Філатовим, Г. Гамовим, В. Глушком, М. Грушевським, Я. Бардахом, М. Гамалесею, М. Хавкіним, С. Корольовим, лауреатами Нобелівської премії І. Мечниковим, І. Таммом, З. Ваксманом;

- кінорежисерами: О. Довженком, П. Тодоровським, К. Муратовою, С. Говорухіним, М. Губенком;

- акторами: М. Кропивницьким, В. Васильком, В. Холодною, М. Водяним, В. Висоцьким, Л. Удовиченко;

- спортсменами: С. Уточкіним, М. Авіловим, Ю. Никандровим, Я. Железняком, Н. Олізаренко, І. Белановим, О. Соколовською, Ю. Білоногом, О. Баюл, В. Петренком, М. Мільчевим;

- воєначальниками: генералісимусом О. Суворовим, Маршалом Р. Малиновським, віце-адміралом Г. Жуковим, генералом армії І. Черняховським, Героєм Радянського Союзу А.І. Марінеско;

- меценатами: графом М. Толстим, дипломатом О. Стурдзою;

- космонавтом Г. Добровольським.

4. Органи міського самоврядування вживають заходи щодо увіковічення пам'яті видатних осіб та популяризації їх прикладу для сучасних та майбутніх поколінь.

Стаття 34. Культурна спадщина міської громади

1. Міська громада та органи міського самоврядування усвідомлюють свою відповідальність та забезпечують у межах своїх повноважень збереження для нащадків культурної спадщини міської громади, зокрема,

забудови історичних ареалів міста, пам'ятників історії та культури, об'єктів природно-заповідного фонду.

2. Органи міського самоврядування взаємодіють з органами державної влади та міжнародними організаціями з питань охорони та використання об'єктів культурної спадщини на території міста.

3. Російська мова є невід'ємною складовою культурної спадщини міської громади та використовується в усіх сферах суспільного життя.

Органи міського самоврядування забезпечують збереження та розвиток російської мови.

Стаття 35. Сприяння соціально-культурному розвитку міста

1. Органи міського самоврядування сприяють та підтримують розвиток духовного і культурного життя, інтелектуального і культурного потенціалу та відповідної інфраструктури міста.

2. Органи міського самоврядування створюють умови для творчого, наукового, культурного, інтелектуального, спортивного розвитку обдарованих членів міської громади, надають їм організаційну підтримку.

3. Органи міського самоврядування у межах своїх повноважень сприяють участі членів міської громади у національних та міжнародних конкурсах, фестивалях, спортивних, наукових, культурних, інтелектуальних, творчих та інших заходах, що проводяться у місті та за його межами.

Стаття 36. Благодійництво та меценатство

1. Міська громада та органи міського самоврядування, виходячи з історичних традицій та сучасного позитивного досвіду, схвалюють та підтримують благодійництво та меценатство.

2. Підтримка благодійництва та меценатства органами міського самоврядування здійснюється відповідно до законодавства України та цього Статуту, а також шляхом популяризації діяльності благодійників та меценатів серед населення міста.

Стаття 37. Участь органів міського самоврядування у внутрішньодержавному та міжнародному співробітництві

1. Внутрішньодержавне та міжнародне співробітництво органів міського самоврядування здійснюється у відповідності та в межах, визначених законодавством України та цим Статутом.

2. Органи міського самоврядування беруть участь у внутрішньодержавному та міжнародному співробітництві, здійснюють заходи, спрямовані на встановлення та розвиток взаємовигідних відносин з відповідними органами публічної влади та укладають необхідні угоди.

3. Міська громада підтримує та розвиває дружні зв'язки з вихідцями із Одеси в інших містах України та світу, а також з Одеськими земляцтвами.

4. Місто Одеса може мати у межах однієї держави одне місто-побратим та необмежену кількість міст-партнерів. Міста-побратими Одеси визначаються із числа міст-партнерів.

Рішення про встановлення партнерських або побратимських відносин з українськими або зарубіжними містами приймає Одеська міська рада.

5. Міська рада може створювати представництва в містах-побратимах.

РОЗДІЛ VI МАТЕРІАЛЬНА ТА ФІНАНСОВА ОСНОВА МІСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 38. Майно міської громади

1. Міській громаді належить право комунальної власності на рухоме і нерухоме майно, доходи міського бюджету, інші кошти, землю, природні ресурси, підприємства, установи та організації, в тому числі частку в майні підприємств, житловий фонд, нежитлові приміщення, заклади культури, освіти, спорту, охорони здоров'я, науки, соціального обслуговування та інше майно і майнові права, рухомі та нерухомі об'єкти, визначені відповідно до закону як об'єкти права комунальної власності, а також кошти, отримані від їх відчуження. Спадщина, визнана судом відумерлою, переходить у власність міської громади за місцем відкриття спадщини.

2. Суб'єктом права комунальної власності в місті Одесі є міська громада.

3. Від імені та в інтересах міської громади права суб'єкта комунальної власності здійснює Одеська міська рада.

Стаття 39. Управління та розпорядження об'єктами комунальної власності

1. Управління об'єктами комунальної власності здійснюється виконавчими органами міської ради.

2. Для здійснення управління окремими об'єктами комунальної власності або майновими комплексами можуть утворюватися комунальні підприємства, установи та організації.

3. Управління об'єктами комунальної власності спрямоване на забезпечення їх максимально ефективного використання за цільовим призначенням для задоволення, як правило, громадських потреб та інтересів.

4. На підставах та у порядку, передбаченому законодавством та рішеннями міської ради, виконавчі органи міської ради можуть передавати об'єкти комунальної власності в оренду, позичку, концесію, управління юридичним та фізичним особам, на конкурсних засадах, крім випадків, встановлених законодавством.

5. Міська рада та її виконавчі органи здійснюють контроль за використанням об'єктів комунальної власності, закріплених за комунальними підприємствами, установами та організаціями, а також переданих в оренду, позичку, концесію, управління юридичним та фізичним особам.

6. Розпорядження об'єктами комунальної власності здійснюється міською радою.

7. Розпорядження об'єктами комунальної власності передбачає їх приватизацію, відчуження, передачу в заставу, внесення до статутного капіталу суб'єктів господарювання, внесення у спільну, у тому числі інвестиційну, діяльність, об'єднання на договірних засадах з іншими суб'єктами права власності відповідно до законодавства.

8. Доцільність, порядок та умови відчуження та інших способів розпорядження об'єктами комунальної власності визначаються міською радою. Доходи від відчуження об'єктів комунальної власності зараховуються до міського бюджету і спрямовуються на фінансування заходів, передбачених бюджетом розвитку.

9. Міська рада та її виконавчі органи здійснюють контроль за дотриманням умов відчуження та інших способів розпорядження об'єктами комунальної власності.

Стаття 40. Комунальні підприємства, установи та організації

1. Міська рада для здійснення управління об'єктами комунальної власності міської громади, виконання робіт, надання послуг та реалізації інших функцій для задоволення потреб міської громади може створювати комунальні підприємства, установи та організації.

2. Комунальні підприємства, установи та організації здійснюють не заборонену законом та визначену їх статутними документами виробничу, комерційну, науково-дослідницьку, освітню, соціально-культурну та іншу діяльність з метою задоволення потреб та інтересів членів міської громади та інших осіб.

3. Майно міської громади закріплюється за комунальними підприємствами, установами та організаціями на праві господарського відання або праві оперативного управління.

4. Комунальні підприємства, установи та організації несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями лише грошовими коштами, що є в їхньому розпорядженні.

5. Міська рада та її виконавчі органи не відповідають за зобов'язаннями комунальних підприємств, установ та організацій, а вони не відповідають за зобов'язаннями міської ради та її виконавчих органів.

Стаття 41. Міська фінансова політика

1. Міська громада володіє такими фінансовими ресурсами: кошти міського бюджету; кошти комунальних підприємств, установ і організацій; частина коштів підприємств, установ і організацій, створених за участю органів міського самоврядування; дивіденди, нараховані на акції (частки, паї) господарських товариств, що перебувають у власності територіальної громади; кошти, передані державою для забезпечення виконання делегованих повноважень органів виконавчої влади; інші фінансові ресурси відповідно до законодавства України.

2. Фінансова діяльність органів міського самоврядування має на меті:
 - створення механізмів регулювання, стимулювання та координації процесів економічного та соціального розвитку міста;
 - запровадження відповідних фіскальних інструментів, що дозволяють створювати механізми формування надійної бази власних надходжень;
 - забезпечення надання послуг у соціальній, житлово-комунальній та інших сферах міського господарства;
 - сприяння розвитку інвестиційних процесів;
 - виконання повноважень, делегованих органами виконавчої влади.
3. Управління фінансовими ресурсами здійснюється за допомогою фінансового планування, регулювання (податкового, кредитного, дотаційного та субвенційного), обліку, аналізу та контролю.
4. Міська рада здійснює контроль за використанням запозичень виконавчими органами міської ради, комунальними підприємствами, установами та організаціями.
5. Міська рада може об'єднувати на договірних засадах свої фінансові ресурси з фінансовими ресурсами інших територіальних громад та з державними фінансовими ресурсами з метою спільного фінансування міських, регіональних або загальнодержавних програм.
6. Основним фінансовим планом міської громади є міський бюджет, який розробляється, затверджується та виконується органами міського самоврядування відповідно до бюджетного законодавства з урахуванням Програми соціально-економічного та культурного розвитку міста.
7. З метою забезпечення громадського контролю за фінансово-бюджетною діяльністю у виконавчих органах міської ради, комунальних підприємствах, установах та організаціях за результатами державного фінансового аудиту виконання бюджету міста виконавчий комітет Одеської міської ради приймає рішення про усунення причин та умов, які сприяли скоєнню виявлених порушень фінансово-бюджетної діяльності. Це рішення оприлюднюється у газеті «Одесский вестник» та на офіційному веб-сайті міста.

Стаття 42. Підприємництво та інвестиційна (інноваційна) політика

1. Органи міського самоврядування сприяють розвитку підприємництва на території міста, розширенню виробництва та наданню послуг з метою задоволення господарських, побутових, соціально-культурних та інших потреб членів міської громади.
2. Міська рада може приймати рішення щодо надання суб'єктам підприємництва відповідно до чинного законодавства пільг по місцевих податках і зборах, а також земельному податку.
3. На території міста заохочуються будь-які законні форми залучення капіталу та інвестицій, які сприяють розвитку економіки в місті, у першу чергу, галузей та об'єктів комунальної та соціальної інфраструктури.

РОЗДІЛ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 43. Порядок прийняття Статуту. Дія Статуту в часі та просторі

1. Статут приймається Одеською міською радою після громадського обговорення і підлягає реєстрації в органах Міністерства юстиції України в порядку, установленому чинним законодавством.
2. Статут набуває чинності після його реєстрації в органах Міністерства юстиції України з дня оприлюднення в газеті міської ради «Одесский вестник».
3. Дія Статуту розповсюджується на всю територію міста.

Стаття 44. Порядок внесення змін та доповнень до Статуту

1. Рішення про внесення змін та доповнень до Статуту приймається не менше ніж 2/3 депутатів від загального складу міської ради після проведення громадських слухань з цього питання в порядку, встановленому Статутом.
Зміни та доповнення до Статуту підлягають реєстрації в органах Міністерства юстиції України в порядку, встановленому чинним законодавством.
2. Пропозиції щодо внесення змін та доповнень до Статуту можуть вноситися міським головою, виконавчим комітетом не менше ніж 1/3 депутатів від загального складу міської ради та членами міської громади в порядку місцевої ініціативи.

Секретар ради

О.Б. Бриндак

**ОДЕСЬКЕ МІСЬКЕ
УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ**

*Прошито, прошнуровано,
пронумеровано та скріплено
печаткою*

42 (сорок два) арк.

" 07 " жовтня 2011 р.

Провідний спеціаліст

Y. V. Taras